

آیا به فرزند نوجوان خود تلفن همراه بدهیم؟ / فرهنگ استفاده از تلفن همراه را به فرزند خود یاد بدهیم

والدین در واکنش به درخواست فرزندان خود برای داشتن تلفن همراه بهتر است به جای تهدید و احیانا سرکوب، از گفتگو درباره موضوع استقبال کنند...

والدین در واکنش به درخواست فرزندان خود برای داشتن تلفن همراه بهتر است به جای تهدید و احیانا سرکوب، از گفتگو درباره موضوع استقبال کنند، البته باید برای تصمیم گیری در این باره به هنجارهای جامعه نیز توجه شود و طبیعی است که در جامعه ما داشتن یک تلفن همراه برای هر نوجوان عرف نیست. به گزارش خبرگزاری مهر، بسیاری از والدین نمی دانند با فرزندی که تقاضاهای بزرگ دارد چگونه رفتار کنند. یکی از موارد شایع درخواست تلفن همراه توسط فرزندان نوجوان است. تصمیم گیری والدین درباره دادن تلفن همراه به فرزندان خود به چندین معیار بستگی دارد. سن فرزند یکی از آنهاست اگر به کودک مان می توانیم بر اساس قواعد خانواده و منزل و یا تصمیم شخصی قاطعانه "نه" بگوییم، درباره فرزند نوجوان مان قضیه فرق می کند.

شاید درخواست تلفن همراه فقط نمونه ای از چالش های ما با فرزند نوجوانمان باشد. در این باره با او به مذاکره و گفتگو بنشینیم و در نهایت به یک نتیجه نسبی و مشترک و توافقی دو طرفه برسیم. شاید مذاکره درباره چنین درخواستی برای ما اضطراب آور باشد، اما می تواند تمرینی برای فرزند نوجوانمان در شکستن چارچوب های کودکی، اندیشه ورزی و افزایش توان گفتگویی او باشد.

بهتر است به جای تهدید و احیانا سرکوب فرزند، از گفتگو درباره موضوع استقبال کنیم. درباره چنین تصمیمی توجه به عرف و هنجارهای جامعه نیز مهم است. طبیعی است که در جامعه ما داشتن یک تلفن همراه برای هر نوجوان، هنجار و عرف نیست و همین کفه را به سمت مخالفت والدین با درخواست فرزندان سنگینتر می کند. می توانیم در ضمن گفتگویی سالم و بدون تنش، درباره نگرانی ها و محدودیت های خود نیز به روشنی با او صحبت کنیم، البته سعی در تحمیل نظر خود و استفاده از توان کلامی مان در غلبه بر او نداشته باشیم.

باب گفتگو و ارتباط صمیمانه را برای مسایل و بحران های گذار از این دوره باز بگذاریم. به نظرات فرزند خود و احساسش نیز توجه کنیم و ببینیم مثلا تلفن همراه در فرهنگ لغات ذهن او و "نه ما" چه معنا و تعریفی دارد. اگر نوجوان ما موبایل را وسیله ای برای تشخیص اجتماعی و دیده شدن در اجتماع می بیند، ضمن توجه و احترام به این نیاز او که البته لزوما به معنای پاسخ مثبت به درخواست او نیست می توانیم این نیاز او را پلای کنیم برای صحبت درباره پذیرش و مسئولیت های اجتماعی و راه های متعدد جلب احترام و تحسین خانواده و جامعه نسبت به یک نوجوان.

در صورتی که به چنین درخواستی پاسخ موافق دادیم، به او یادآور شویم که هرگونه تایید و پذیرش چنین درخواستی از جانب ما می تواند آزمونی موقت برای توانایی تقبل مسئولیت های اجتماعی از سوی او در ادامه مسئولیت های تحصیلی و شخصی دوران کودکی و مشروط به پاسخگویی مثبت او باشد.

درباره مسئولیت های اجتماعی و قانونی داشتن چنین وسیله ای و رعایت اخلاق استفاده از آن می توانیم توصیه های عملی به نوجوان خود داشته باشیم. مثلا به او یاد بدهیم که به حریم سایر افراد در اماکن نیازمند سکوت یا خلوت شخصی مثل مطب، تئاتر، سینما و مسجد احترام بگذارد و در حضور افراد در تاکسی یا اتوبوس و.... با صدای بلند با موبایل صحبت نکند.

اگر مردم در مورد مشاهده چنین رفتاری از سوی بزرگسالان سکوت می کنند شاید در مورد فرزند نوجوانمان چنین نباشند و اسباب دردسر شود. به او توصیه کنیم که از موبایل به عنوان وسیله ای برای نمایش و تشخیص خود استفاده نکند و به احساسی که چنین رفتاری در دوستان و اطرافیان او پدید می آورد توجه کند. در کلاس درس تلفن همراه او خاموش باشد، زیرا گاهی حتی صدای ویبره هم باعث اختلال کلاس و سلب تمرکز از معلم می شود. تلفن همراه روشن، حتی در ساعات غیر کلاسی و ضمن مطالعه، ممکن است مانع توجه و تمرکز مطلوب در مطالعه و فعالیت تحصیلی گردد و بهتر است خاموش باشد.

در ضمن تماس در حضور دیگران، به نشانه احترام و ادب از آنها برای تماس گرفتن کسب اجازه کند. بگوید از نظر شما اشکالی نداره که من تلفن بزنم؟ و یا از آنان برای پاسخ دادن به تلفن عذر بخواهد. در حین رانندگی از صحبت با موبایل امتناع کند. از دوربین تلفن همراه جهت ورود به حریم شخصی افراد یا مناطقی که منع قانونی دارد بهره برداری نکند.

تلفن همراه ایجاد اعتیاد و وابستگی می کند

تا به حال پیش آمده در حالی که موبایلمان خاموش و یا روی سکوت است صدای زنگ و یا ارتعاش آن را احساس کنیم؟ یا مدام جعبه پیام آن را در انتظار پیغامی چک کنیم؟ در روزی که موبایل مان را جا گذاشته ایم بدون آن چه احساس و احوالی داشته ایم؟ این احساس نیز در مورد همه گروههای سنی صادق می باشد. این که آیا استفاده از موبایل اعتیاد و وابستگی می آورد، یا صرفاً عادتی مثل دیگر عادات ما ایجاد می کند ما نیز قصد نداریم وارد آن شویم اما آنچه اهمیت دارد تاثیر چشمگیر موبایل بر همه ابعاد زندگی ماست.

واقعیت آن است که تلفن همراه نه تنها حوزه تفکر و احساسات فرزندان را تحت تاثیر قرار می دهد، بلکه تاثیری عمده بر رفتارهای اجتماعی فرزندان خواهد داشت. امروزه اخلاق و فرهنگ استفاده از تلفن همراه که اصولی تقریباً مشترک و بین المللی دارد، مقوله ای تعریف شده در جهان است که متأسفانه در جامعه ما کمتر بدان توجه می شود. آموزش و ترویج اخلاق درست استفاده از تلفن همراه از دوران کودکی، در کنار قوانین مدون می تواند از مرگ و میرهای ناشی از تصادفات نیز بکاهد.